

HISTORIA PUBLICZNEGO GIMNAZJUM NR 9 IM. RODZINY LUTOSŁAWSKICH W ŁOMŻY

Szkoła nasza istnieje od 01.09.1999r.. Została powołana na mocy uchwały Nr V/26/99 Rady Gminy Łomża z dn. 12 marca 1999r.. Obwód szkoły stanowi 40 miejscowości należących do tejże gminy , z których uczniowie dowożeni są szkolnym autobusem. Korzystamy również z usług firm transportowych typu: PKS, MPK oraz firm prywatnych. Specyfiką naszej szkoły jest to, że mimo , iż skupiamy przede wszystkim młodzież wiejską, to jesteśmy ulokowani w centrum miasta powiatowego. Z każdym rokiem wzrasta liczba uczniów z podstawowych szkół łomżyńskich, którzy kontynuują naukę w naszym gimnazjum.

Na potrzeby edukacyjne zaadoptowano część budynku po byłym Szpitalu Wojewódzkim w Łomży. Funkcję dyrektora placówki organ prowadzący powierzył Panu mgr Leszkowi Młynarskiemu, który sprawował ją do chwili przejścia na emeryturę (końca roku szkolnego 2006/2007). Początki działalności placówki były trudne , wymagały bowiem pokonania wielu problemów organizacyjno – technicznych. Uroczyste otwarcie i przekazanie budynku na siedzibę gimnazjum odbyło się 24 listopada 2000r. W roku szkolnym 2001/2002 przy zwiększonej liczbie uczniów i nauczycieli utworzone zostało stanowisko wicedyrektora, na które została powołana Pani mgr Katarzyna Andrzejczyk. Od roku szkolnego 2007/2008 dyrektorem placówki jest Pani mgr Wiesława Masłowska, a funkcję wicedyrektora pełni Pani mgr Anna Eliza Pawelec.

Nasza placówka wciąż się rozwija i doskonali. Od stycznia 2002r. zajęcia wychowania fizycznego odbywają się w hali sportowej, która powstała obok budynku szkoły. Znajduje się w niej jedyny w mieście pełnowymiarowy kort tenisowy. Obecnie szkoła dysponuje 17 salami lekcyjnymi, 15 pracownikami, w tym 2 pracownikami komputerowymi, 1 multimedialną pracownią językową. Każda z pracowni wyposażona jest w nowoczesne pomoce multimedialne (laptopy , projektory, ekrany)oraz nowoczesne pomoce dydaktyczne. Poza tym do dyspozycji nauczycieli jest 7 tablic interaktywnych, odtwarzacze DWD i telewizory. W placówce działa stołówka szkolna, świetlica, biblioteka wyposażona w komputery oraz czytelnia.

Na terenie szkoły aktywnie działa Samorząd Uczniowski, który ma do własnej dyspozycji rozgłośnię radiowęzła. Pomieszczenie to wyposażone jest w dwa stanowiska komputerowe, z możliwością korzystania z Internetu.

Uczniowie naszej szkoły rozwijają swoje zainteresowania, uczestnicząc w licznych kołach przedmiotowych: polonistycznym, historycznym, językowym , matematycznym, przyrodniczym, chemicznym, fizycznym, informatycznym, turystyczno – krajoznawczym oraz sekcjach sportowych (taekwondo, tenis, siatkówka, koszykówka). Chór, teatrzyk „Iskierka”, grupa taneczna - Aerobic, Szkolne Koło Caritas – to kolejne koła zainteresowań gimnazjalistów. W 2011 roku otrzymaliśmy tytuł „Szkoła Odkrywców Talentów”.

W roku szkolnym 2005/2006 nasze gimnazjum było uczestnikiem ogólnopolskiego projektu edukacyjnego "Szkoła Marzeń". W latach 2009 - 2011 realizowaliśmy projekt edukacyjny „Rozwój przez kompetencje” , a w roku szkolnym 2012/ 2013 – projekt „W przyszłość bez obaw”.

Nasza szkoła jest miejscem organizacji wielu uroczystości okolicznościowych oraz imprez typu: festyny, koncerty, wieczornice, konkursy, prezentacje literackie i plastyczne, kiermasze ozdób świątecznych. Zapraszani są na nie rodzice uczniów oraz członkowie władz lokalnych, gminnych i powiatowych , radni. Ściśle też współpracujemy z towarzystwami oraz organizacjami społecznymi. Systematycznie wzbogacamy i poszerzamy ofertę edukacyjną. Znalazły się w niej : wycieczki edukacyjne, turystyczno – krajoznawcze , zajęcia w terenie, wyjazdy i wyjścia do kina, teatru i muzeum.

Różnorodne działania szkolne sprawiają, że każdy w naszej szkole znajduje coś dla siebie , a najdrobniejsze osiągnięcie ucznia jest doceniane w społeczności szkolnej , by pomóc budować poczucie własnej wartości. Uczniowie tworzą szkołę i są w niej najważniejsi. Nauczyciele natomiast pełnią wobec nich ważną rolę – są ich przewodnikami.

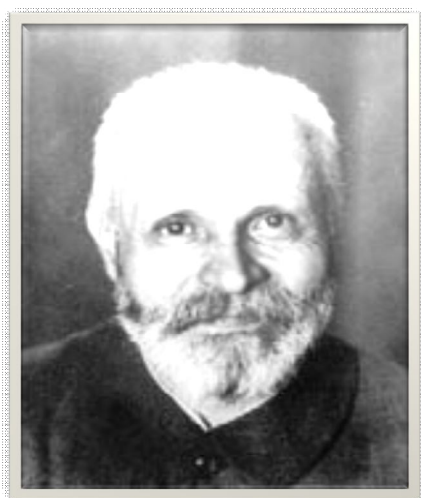
M. Zaremba

PATRON SZKOŁY

22 marca 2002r. nasza szkoła przyjęła imię Rodziny Lutosławskich, która przez prawie 200 lat związana była z Drozdowem koło Łomży. Członkowie tej rodziny odegrali ważną rolę w nauce i kulturze polskiej oraz w życiu społecznym i politycznym naszego kraju.

Do najwybitniejszych postaci należał niewątpliwie **Franciszek Dionizy**, absolwent Instytutu Agronomicznego w Marymoncie, człowiek niezwykle inteligentny, energiczny i pracowity. Objął majątek po śmierci swego ojca w 1855 r..Wprowadził wówczas nowoczesne metody gospodarowania, które poznał na studiach i praktykach w Polsce i za granicą, rozwinął mleczarstwo i zbudował browar, z którego piwo otrzymywało najwyższe nagrody na wystawach światowych. W ciągu kilku lat doprowadził Drozdowo do rozkwitu, który pozwolił na wykształcenie sześciu wybitnych synów. Był też fundatorem kościoła w Drozdowie. Z małżeństwa z **Marią Szczygielską** urodziło się dwóch synów: **Wincenty** i **Stanisław**. Z poślubioną po śmierci Marii, jej siostrą **Pauliną** dorosłości doczekało czterech synów: **Marian, Jan, Kazimierz** i **Józef**.

Wincenty Lutosławski (1863 - 1954) był najstarszym synem **Franciszka** i **Marii** ze Szczygielskich. W 1885 r. uzyskał na Uniwersytecie w Dorpacie stopień kandydata w zakresie chemii, a w 1886 r. w zakresie filozofii. W 1887r. rozpoczął studia nad Platonem i uzyskał magisterium z filozofii. Pracował w Moskwie, Londynie i Kazaniu, gdzie dostał docenturę na Uniwersytecie oraz w Wilnie, gdzie był profesorem Uniwersytetu Stefana Batorego. Wydawał dzieła i rozprawy naukowe w językach : niemieckim, angielskim, włoskim, hiszpańskim i polskim. W 1899 r. osiedlił się z rodziną na kilka lat w Krakowie, gdzie wykładał na Uniwersytecie Jagiellońskim. Ich dom był miejscem spotkań literatów, artystów i działaczy narodowych. Wincenty Lutosławski stał się aktywnym członkiem Ligi Narodowej, założył Koło Filaretów oraz pismo Eleusis stowarzyszenia Eleuteria. Prowadził niesłychanie aktywne życie naukowe i pedagogiczne. Jeździł z wykładami niemal po całym świecie. W 1913 r. założył tzw. Kuźnicę w Chateau Barby we Francji, z której korzystało wielu rodaków. W czasie konferencji pokojowej w Paryżu opracowywał ekspertyzy traktatu wersalskiego dla delegacji polskiej. Po zakończeniu wojny został profesorem na Uniwersytecie Wileńskim. Po przejściu na emeryturę, po krótkich pobytach w różnych miejscach i krajach, osiadł w Krakowie, gdzie jeszcze w latach 1946-48 wykładał na Uniwersytecie Jagiellońskim. Wincenty Lutosławski przez długie lata był najbardziej znanym polskim filozofem oraz reprezentantem polskiej filozofii.

Stanisław (1864 - 1937) - skończył studia rolnicze w Halle i po śmierci ojca objął prowadzenie majątku drozdowskiego. Ożeniony z **Marią Jabłońską**, mieszkał w Dolnym Dworze, dzisiejszym Muzeum Przyrody. Rozwijał działalność społeczną. Założył w Łomży średnią Szkołę Handlową (1906r.) z wykładowym językiem polskim i kierował nią w charakterze kuratora przez długie lata oraz Syndykat Rolniczy. Był działaczem organizacji ziemiańskich, m.in. stał na czele Łomżyńskiego Oddziału Banku Ziemian i Łomżyńskiego Oddziału Związku Ziemian. W Drozdowie zorganizował ochronkę dla dzieci w wieku przedszkolnym i przyczynił się do budowy szkoły. Był prezesem Rady Parafialnej w Drozdowie. Obdarzony praktycznym zmysłem prowadził w kierowanych przez siebie instytucjach racjonalną i pożyteczną działalność.

Marian (1871 - 1918) - inżynier mechanik po Politechnice w Rydze, uzyskał też dyplom inżyniera elektryka na Politechnice w Darmsztadzie. Wprowadzał nowe techniki elektrotechniki jak np. prąd trójfazowy, założył fabrykę kas ogniotrwałych "Grafit", w 1900 r. zainstalował, pierwszą w kraju, elektrownię napędzaną silnikiem spalinowym Diesla dla zespołu hotelu Bristol. Pisał artykuły i wykładał elektrotechnikę w Szkole Mechaniczno -

Technicznej H. Wawelberga i S. Rotwanda. W 1902 r. założył biuro techniczne rozszerzając swoją działalność na budownictwo, w szczególności żelbetnictwo. Budował stropy żelbetowe w Warszawie, potem pierwszy dom takiej konstrukcji przy ulicy Solec, kościół św. Zbawiciela w Wilnie i wiele innych. W tej dziedzinie również prowadził wykłady i kursy, a także publikował artykuły. Marian Lutosławski był zapalonym społecznikiem. Oprócz działalności w Stowarzyszeniu Techników i innych organizacjach zawodowo - gospodarczych, był m.in. współtwórcą Macierzy Szkolnej i działaczem Narodowej Demokracji. Był jednym z inicjatorów założenia Komitetu Obywatelskiego i Polskiego Komitetu Pomocy Sanitarnej na początku I wojny światowej. W 1915 r. został delegowany jako pełnomocnik Centralnego Komitetu Obywatelskiego i PKPS do Moskwy. Organizował tam pomoc dla ludności polskiej wysiedlanej z Kongresówki, polskie szkoły, warsztaty, szpital, ośrodki pomocy i opieki, a w późniejszym czasie powrót ludzi do kraju. W 1918 r. Marian Lutosławski został aresztowany pod zarzutem działalności kontrrewolucyjnej i rozstrzelany bez sądu.

Jan (1875 - 1950) doktor nauk rolniczych po studiach w Rydze, Lipsku i Halle. W latach 1906 - 1907 był redaktorem Przeglądu Rolniczego. Następnie gospodarował w swoim majątku Pączkowizna (dzisiejsze Czaplice). Od początku XX w. aktywnie pracował w Towarzystwie Rolniczym w Łomży, wygłaszając referaty i udostępniając swój księgozbiór dla propagowania wiedzy rolniczej. W 1910 r. Jan Lutosławski objął redakcję Gazety Rolniczej, tygodnika poświęconego technice, produkcji rolniczej i obronie interesów gospodarczych ziemian, a także zapoznającego czytelników z osiągnięciami światowego rolnictwa. Po II wojnie światowej opracowywał zagospodarowanie Ziem Odzyskanych, od czego go jednak szybko odsunięto, a wiele jego mądrych postulatów nie doczekało się realizacji.

Kazimierz (1880 - 1924) - doktor medycyny i świętej teologii, lekarz, pedagog, ksiądz, współtwórca **Harcerstwa Polskiego**, autor **Krzyża Harcerskiego**, poseł na Sejm w niepodległej Polsce. W czasie pobytu w Anglii w 1904 r. zapoznał się z ideałami ruchu skautowego, tworzonego przez gen. Roberta Stephensona Smytha Baden - Powella. Po powrocie do kraju pracował nad przystosowaniem poznanych zasad dla potrzeb młodzieży polskiej. Współpracował ściśle ze swymi przyjaciółmi Olgą i Andrzejem Małkowskimi. Swoje podręczniki i artykuły dla harcerzy podpisywał jako x. **Jan Zawada**, instruktor skautowy, kapelan skautów lub kapelan obozowy. Ksiądz Kazimierz Lutosławski był niewątpliwie jednym z głównych ideologów ruchu skautowego w Polsce. Charakterystyczne dla polskiego harcerstwa były idealizm, poświęcenie, służba narodowi połączona z zabawą, ćwiczeniami fizycznymi i koleżeństwem. Od 1919 roku ksiądz Lutosławski poświęcił się pracy politycznej jako poseł na Sejm Ustawodawczy. Pełnił funkcję wiceprezesa komisji konstytucyjnej i regulaminowej, stworzył preambułę Konstytucji marcowej. Był bliskim współpracownikiem Romana Dmowskiego. Zmarł 5 stycznia 1924 roku w wyniku ciężkiej szkarlatyny.

Józef (1881- 1918) - z wykształcenia rolnik i filozof - działacz narodowy i społeczny w organizacjach ziemiańskich i ludowych. W latach 1908-1915 administrował Górnym Drozdowem i browarem. Brał aktywny udział w życiu kulturalnym i społecznym. Organizował przedstawienia, prowadził kursy rolnicze propagując spółdzielczość. W lecie 1915 roku został zmuszony do opuszczenia Drozdowa. Dołączył do swych braci w Moskwie i został przedstawicielem Centralnego Komitetu Obywatelskiego w Riazaniu. Aresztowany w kwietniu 1918 r. został rozstrzelany 5.IX.1918 r. Był ojcem znanego kompozytora – **Witolda Lutosławskiego** .

Witold Roman Lutosławski (ur. 25 stycznia 1913r. w Warszawie, zm. 7 lutego 1994r. w Warszawie), polski kompozytor współczesny i dyrygent, także pianista. Uważany za najwybitniejszego – obok Chopina i Szymanowskiego – polskiego kompozytora wszech czasów.

Jego zainteresowanie muzyką miało swe korzenie w dzieciństwie i tradycji rodzinnego muzykowania. Komponował już w wieku 9 lat, a w roku 1922 napisał *Preludium* na fortepian. Później uczył się gry na skrzypcach i fortepianie oraz uczęszczał do Gimnazjum im. Stefana Batorego w Warszawie. W 1928r. rozpoczął naukę kompozycji u Witolda Maliszewskiego. W roku 1931 zdał maturę, po czym podjął studia matematyczne na Uniwersytecie Warszawskim - przerwane po roku z powodu nadmiaru zajęć w konserwatorium, gdzie podjął studia w klasie kompozycji i fortepianu. Ukończył je w 1937r..

Bezpośrednio po II wojnie światowej Lutosławski podjął pracę w Polskim Radiu, a także włączył się w odbudowę życia muzycznego. Od 1945r. działał we władzach Związku Kompozytorów Polskich. W latach 50 zarabiał na życie komponując muzykę teatralną i radiową oraz piosenki. Był fundatorem stypendiów dla młodych muzyków. Witold Lutosławski , wyróżniony 16 doktoratami honoris causa w kraju i za granicą, posiadał członkostwo honorowe w 8 stowarzyszeniach twórczych i członkostwo w 16 akademiach i uczelniach artystycznych za granicą . Za swą pracę otrzymał liczne nagrody i odznaczenia polskie i zagraniczne m.in. Order Orła Białego (1994), The Polar Music Prize (1993).

Maria Zaremba